

Juvent

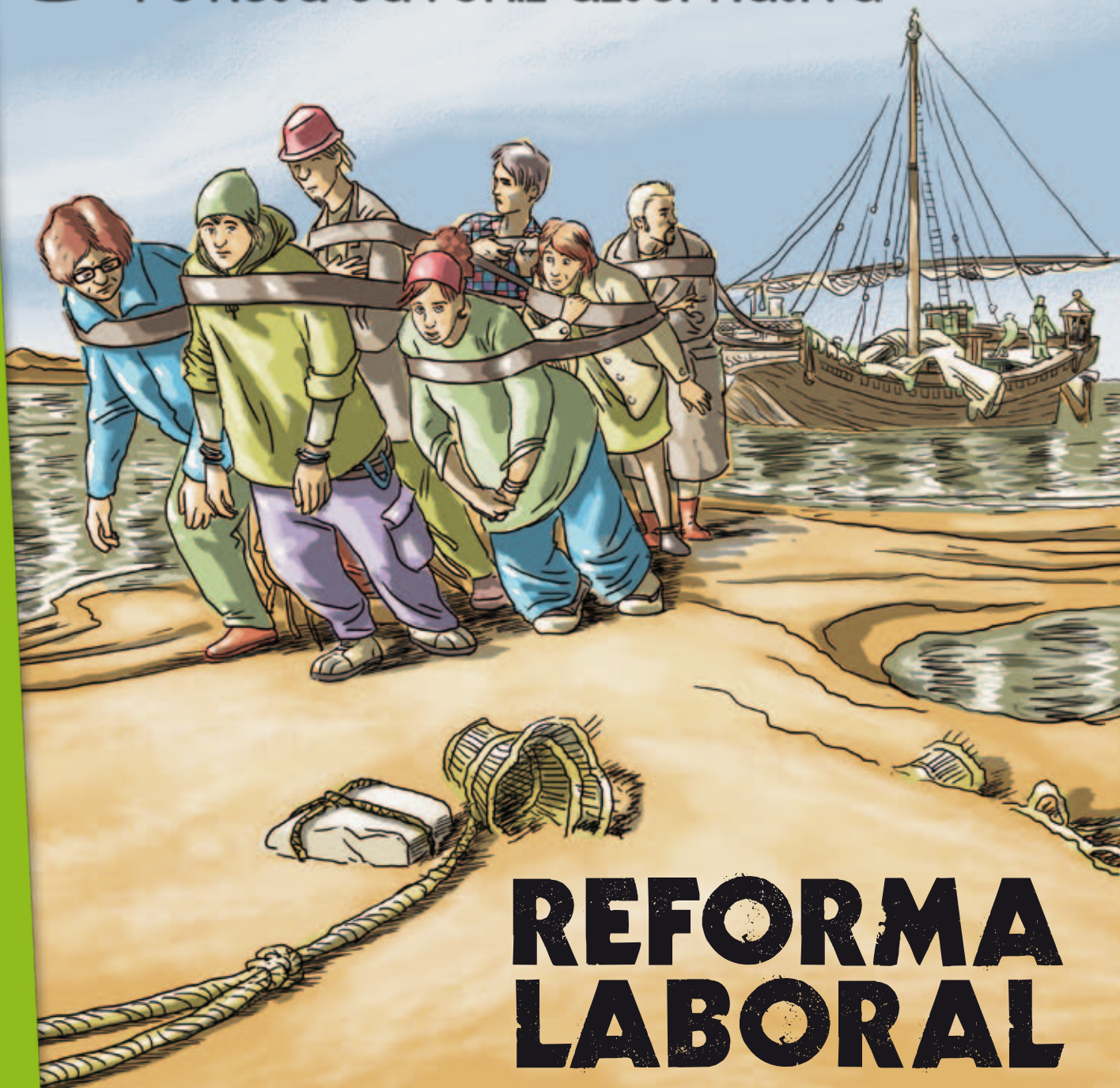
revista juvenil alternativa

núm. 101

03 · 2012

revista de Joves
d'esquerra
verda

60 cts

REFORMA LABORAL

20
ANYS DE
JOVES
1992-2012

- 01 PORTADA, versió lliure de Burlaks en el Volga (1870-1873) "els remers del Volga". De Ilya Yefimovich Repin.
- 02 ÍNDEX
- 03 EDITORIAL
- 04-05 FLAIXOS
- 06 LA UNIVERSITAT PÚBLICA NO ES RETALLA, Gerard Reig de Kirchner, Àmbit Universitats i Educació de JEV
- 07 El renaixement de l'Europa política, Chema Martín, Àmbit relacions internacionals
- 08 -09 LA REFORMA ANTI-LABORAL, Àmbit de Món laboral de JEV
- 10 Per un altre model de transport públic, Àmbit de Medi Ambient i Mobilitat de JEV
- 11 Defensem l'educació pública i la qualitat de la petita infància, Plataforma 0-3
- 12 Festival BARNASANTS
- 13 MISCEL·LÀNIA
- 14-15 ENTREVISTA A JOAN HERRERA #25anysJCV
- 16 la Contra

Revista Juvenil Alternativa · Joves d'Esquerra Verda

Fundada per la JCC l'any 1977

Edició: Joves d'Esquerra Verda

Consell de Redacció: Pol Ardanuy Roca, Miquel Àngel Claveria Pérez, Marc Giménez Villahoz, Júlia Miralles de Imperial Pujol, Agustín Rossi, Pau Planelles Oliva, Gerard Sentís Garcés, Gerard Domínguez Reig, Joan Vallvé Navarro, Anna Rovira Prats i Júlia Mas Maresma.

Directora: Alba Benedicto Pentinat

Redacció: Armengol, 2-8, 08003 Barcelona

Web: www.joves.cat

c/e: jovent@joves.cat

Disseny i Maquetació: www.siscubellido.com

Impressió Cevagraf · Dipòsit legal b-38.281-81 · Tirada 15.000 exemplars

Jovent expressa la seva opinió a través de l'Editorial.

Els articles signats són responsabilitat dels seus autors i autores.

A Jovent intentem escriure en un llenguatge no sexista ni discriminatori.

Jovent s'imprimeix en paper ecològic en defensa del medi ambient.

El context de crisi en què estem immersos cada cop es fa amb més vides. Cada cop hipoteca més joves. Joves amb unes taxes d'atur estratosfèriques. Joves que es veuen abocats a marxar fora en la cerca d'oportunitats. En definitiva, joves que han de suportar les conseqüències de la crisi sobre les seves esquenes quan no n'han tingut res a veure amb les seves causes.

És per això que portem ja molt de temps exigint polítiques actives d'ocupació, polítiques que fomentin l'ocupació de qualitat amb salaris dignes i, sobretot, un canvi de model productiu que faci efectives aquestes polítiques. Un únic objectiu: reduir el nombre de persones aturades, en especial el nombre de persones joves aturades.

Per desenvolupar aquestes polítiques necessitem principalment tres coses. Primer, voluntat política. Segon, una reforma del sistema financer que finalitzi amb els privilegis dels bancs, dels especuladors i, per tant, que destini tots aquests diners públics no a rescatar aquestes entitats, sinó al rescat de petites i mitjanes empreses que pateixen greus problemes de liquiditat. Tercer, una aposta per un canvi de model productiu que aposti per una economia social i ecològica.

Però si ja veníem d'unes polítiques impulsades pel PSOE erràtiques per assolir aquest objectiu, ara el PP amb la reforma laboral que ens ha imposat demostra que encara es podien fer coses per empitjorar la situació de la classe treballadora.

Éstem davant d'una reforma laboral imposada, feta amb mentides, manipulació i engany. És una reforma antilaboral, perquè no crearà ocupació. Augmentarà la destrucció de llocs de treball, perquè la reforma incentiva els acomiadaments, que seran més fàcils i més barats. És una reforma antisocial, que abaixarà els salaris. La reforma busca una rebaixa general dels salaris, dels treballadors i les treballadores o dels qui busquen feina. Els empresaris podran fer-ho de forma unilateral i discrecional.

És una reforma que afecta a tothom. Precaritza encara més la contractació de joves, per la via del nou contracte "indefinit" amb període de prova d'un any, amb què es podrà acomiadar sense causa ni indemnització. I té efectes retroactius, i afecta els qui tenen un contracte vigent (menys indemnització per acomiadament, per exemple).

És una reforma que perjudica les dones. Incentiva que les dones tinguin principalment contractes a temps parcial. Augmentarà les dificultats per conciliar vida personal i laboral de tothom, però especialment de les dones, per la facilitat que la reforma ofereix als canvis de les condicions de treball (horaris, jornada) decidits unilateralment per les empreses.

És una reforma contra l'autogovern de Catalunya. Hi ha una pèrdua de competències del Govern de la Generalitat, que ja no decidirà si autoritza els ERO o no. Una pèrdua de competències en favor del mercat i dels empresaris que ha estat valorada positivament per Artur Mas i per CIU.

En definitiva, una reforma inútil per superar la crisi. Els impactes de la reforma provocaran més dificultats per a la recuperació econòmica.

Des del 2008 hem sentit molt cops el PP omplint-se la boca amb les xifres d'atur. Amb la reforma laboral del PSOE i durant la campanya ens prometien: "lo que necesita España no es facilitar el despido, no es fomentar la salida, sino fomentar la contratación". I ara que governen ens proposen tot al contrari. És inacceptable i intolerant.

I amb aquesta imposició què es pensaven, que no tindrien contestació social? Doncs estaven ben equivocats. Les mobilitzacions contra aquesta reforma laboral acaben de començar. Els i les joves sortirem al carrer per reclamar la creació d'ocupació de qualitat i la reactivació econòmica, cosa que només serà possible amb un canvi de model productiu i una reforma fiscal justa.

Davant de la connivència entre el PP i CIU, el jovent català reivindica-rem els nostres drets socials i laborals. Exigirem PROU PRECARIETAT I PROU RETALLADES!

"NO a la Reforma PPatronal"

El Consell Nacional debat sobre el conflicte de Síria, les retallades a la universitat pública, la contrareforma educativa del ministre Wert i les mesures contra la interrupció voluntària de l'embaràs.

"Trias ens surt molt car"

L'organització política juvenil denuncia amb una 'acció directa' l'impacte del preu desorbitat de la T-10 per a la gent jove.

Participem en la constitució de la plataforma en defensa de l'escola bressol pública

JEV Barcelona se suma a les mobilitzacions que la plataforma ha convocat la per denunciar les mesures "imposades" pel Govern de Xavier Trias en l'àmbit de les escoles bressol, que "deixaran de ser-ho per convertir-se en aparcaments per a criatures".

Rebuig a les declaracions homòfobes i sexistes de l'arquebisbe de Tarragona

L'organització política juvenil denuncia que atempten directament contra la dignitat de les dones i persones homosexuals, embruten el nom de la ciutat i creen un prejudici directe a moltes tarragonines i tarragonins.

JEV recupera part dels arxius de la JSU confiscats pel franquisme i reclama el retorn complet dels "papers de Salamanca"

Dues jornades commemoren l'afusellament de la jove direcció del PSUC l'any 1949 i el retorn de part de la documentació usurpada pel franquisme durant la Guerra Civil i la dictadura. Joves d'Esquerra Verda, com a hereus de la JSUC i el PSUC, han cedit la documentació a l'Arxiu Nacional de Catalunya, ja que "no són només la nostra història sinó la història de la lluita per la llibertat i la democràcia de tots els catalans i les catalanes", ha recordat Díaz.

Fotografia © d'ACN

Joves d'Esquerra Verda mostra el seu suport al jovent valencià i a les mobilitzacions convocades arreu del territori contra la repressió policial i les retallades.

JEV lamenta que Fraga hagi mort sense ser jutjat per crims de la dictadura

L'organització política juvenil seguirà donant suport a les reivindicacions de les entitats memorialistes, fruit de totes les persones que tant han lluitat sota repressió per les llibertats democràtiques.

Demanem a Trias una modificació de l'ordenança de "civisme" per impedir que es multi els "sense sostre"

L'organització política juvenil s'oposa que les persones més afectades per la crisi a la ciutat de Barcelona siguin considerades delinqüents.

'Que no t'esborrin el somriure!' Dia Internacional contra la violència masclista

L'organització política juvenil reparteix 5.000 calendaris de butxaca i publica un vídeo titulat 'Tu decideixes, no en deixis passar ni una!, Que no t'esborrin el somriure!'

FESTIVAL ROIG.CAT 2011

JEV reivindica la cultura lliure amb el Festival Roig.cat

Sota el lema 'La cultura ens fa lliures', l'organització política juvenil va mostrar el seu rebuig a les barreres d'accés a la cultura i la privatització dels continguts. L'edició d'enguany comptava amb el grup Stereocats, Eric Fuentes i La Bien Querida.

"No a la dictadura financera! Aturem les retallades!"

L'organització política juvenil participa arreu del territori en les diferents mobilitzacions contra les retallades.

**PROU RETALLADES!
ELS NOSTRES DRETS
NO ES TOQUEN**

Segona edició: Premi Carme Casas 2011.

L'organització política juvenil va entregar ahir el premi juntament amb la Fundació Nous Horitzons a Manlleu, d'on és originària l'autora del treball premiat: Núria Ballestà, per un estudi del GDT.

Homenatge a l'històric lluitador antifeixista Romuald Grané en conèixer-ne la mort

En la celebració del seu 87è aniversari, l'organització política juvenil li va lliurar el carnet d'adherit d'honor i la jaqueta republicana per la seva trajectòria com a militant de la JSUC des de 1946.

La Universitat Pública NO ES RETALLA

06

La Universitat és, sens dubte, un dels blancs més clars cap a on apunten les tisores del Govern. En els dos anys que fins ara Mas-Colell ha exercit com a conseller d'Economia i Coneixement, la situació de precarietat s'ha agreujat a les Universitats Públiques del nostre país, tant per aquelles persones que hi treballen prestant serveis, com per les qui hi ensenyen i investiguen, i també les que hi cursen els seus estudis.

El darrer any del Govern d'Entesa el pressupost per a Universitats va ser de 1073 milions d'euros, mentre que el 2012 (dos anys després) és de 916 milions, gairebé un 15% menys. Això ha provocat una asfíxia extrema per als centres, que en alguns casos s'han vist obligats a multiplicar les seves taxes pròpies, repercutint el cost dels ajustos, per tant, en l'estudiant. A més a més, Mas-Colell va decidir que els estudiants catalans patirien l'increment màxim permès per l'Estat en les seves matrícules: del 7,6%, quan el mínim era del 3,6% (l'IPC).

Tanmateix, amb un d'aquests 7,6 punts es financen dos tipus de beques. La primera s'anomena Beca Equitat, que es dedica a finançar aquells estudiants que queden just per sobre del límit de renda reconegut per l'Estat, argumentant que el cost de vida a Catalunya és major i per tant cal donar aixopluc financer a més joves. Això és, però, una trampa, perquè les i els estudiants amb menys recursos que ja cobraven beca perquè la seva situació econòmica és més greu es veuran afectats per una pujada insultant de les matrícules i les taxes. La segona beca, la Beca d'Excel·lència, és un despropòsit: pretén donar ajuts quantiosos a uns pocs alumnes que hagin destacat pel que fa als seus resultats acadèmics, sense tenir en compte que les classes populars que precisen treballar se'n veuran excloses. El secretari general del Consell Interuniversitari de

Catalunya va anomenar aquestes beques "Erasmus de Luxe"; això ho diu tot.

A més a més, hem assistit a la pauperització de les condicions laborals del personal de les universitats. El professorat de menys rang ha vist reduït el seu sou fins a un 50 o 60%, si és que no han estat acomiadats. A la Universitat Autònoma de Barcelona, per exemple, s'han destruït tot just fa uns mesos 300 llocs de personal docent. A d'altres centres, com la UPC, les ràtios de professorat associat multiplicaven el límit legal, i han estat aquests – els més desprotegits- els qui han acabat al carrer.

La lluita segueix. El Govern amenaça amb un canvi radical en la governança a les Universitats, reduint les competències i la representativitat dels òrgans electes alhora que pretén enfortir els òrgans no electes, formats moltes vegades per persones alienes al món de la Universitat - sempre amb capacitat de gestió empresarial. És probable que, abans de final de mandat, les Universitats siguin governades per òrgans que no ha escollit ningú, amb cadires ocupades per empresaris. També és probable que, en un parell d'anys, els preus de les matrícules s'hagin disparat, i que la dedicació exigida impedeixi encara més a les capes socials desfavorides accedir a la Universitat.

Tot això és el que pot passar si no lluites, si no surts al carrer, si no crides el que vols. Joves d'Esquerra Verda serem al carrer protestant, proposant i exigint. T'hi sumes?

Gerard Domínguez i Reig
Responsable d'Universitats

El renaixement de l'Europa política

Que l'atur en menors de 24 anys sobrepassi el 43% a Catalunya, és només un dels símptomes de la obvia crisi econòmica i social que s'està patint arreu del món. Una crisi provocada per la desregulació dels mercats financers i la bombolla immobiliària que els representants de la dreta han sabut aprofitar per retallar tota mena d'inversió en serveis socials. Senyalant com a culpable de la crisi el dèficit públic, han promulgat polítiques d'austeritat per reduir-lo i, de pas, han sepultat l'Estat del Benestar i amenacen amb acabar amb els drets fonamentals de la societat. A Europa, aquestes accions no són més que la punta de llança d'una estratègia planejada colze a colze entre les forces neoliberals i els poderosos del capital, i que queda constatada amb el pacte de 2011 entre França, Alemanya i el Banc Central Europeu. Una estratègia que pretén devaluar l'economia de la zona a base de reduccions de salaris i costos laborals per convertir la Unió en un exportador molt competent; no seria cap tonteria dir que es busca arribar a un nivell de drets laborals i socials com els que es tenen avui dia a Xina. La principal llacuna d'aquest pla, és que el més gran importador de producció Europea, és la Unió Europea.

Es fa evident que hi ha certs àmbits legislatius dels quals els estats no es poden responsabilitzar plenament, si més no l'economia és un exemple. S'entén que les polítiques monetàries i fiscals es treballin des d'un marc més ampli. El problema apareix quan des d'aquest òrgan supranacional, es promulguen polítiques liberals que no tenen altre objectiu que minar les bases dels serveis socials per enfortir els sectors empresarials.

És evident que patim una crisi econòmica i social, però no ens hem d'oblidar de la greu crisi institucional per la que està passant la UE. És molt habitual veure la Unió com un ens massa tècnic i despolititzat. Com un entramat burocràtic sense cares ni noms que dicta certes propostes de manera aleatòria i els estats membres han d'acatar tant sí com no. I aquesta visió de la UE està distorsionada i no és real. I no és menys comú veure com els governants de Catalunya o de l'estat s'escuden en aquestes decisions "que venen de dalt", com si no hi tinguessin res a veure; quan la veritat és que les polítiques endegades des de la Unió Europea actualment estan firmades per les grans famílies conservadores europees, a les quals pertanyen, i realment mai s'hi han posicionat en contra.

No s'hauria d'oblidar que el projecte de la Unió Europea va néixer com un somni federalista més enllà de les nacions que durant dècades ha assegurat la pau entre estats. I que el seu funcionament s'estructura en una Comissió, que fa les funcions de govern; una cambra representant del poble, que és el Parlament; i una cambra de representació territorial, que és el Consell. En altres paraules, tothom té la seva representació a la Unió, i lluny hauria de quedar aquesta imatge d'edifici sense finestres que no se sap qui controla.

En definitiva, és necessari que entenguem i fem entendre que la UE és una eina política fonamental que no s'ha de perdre de vista i que si pot ser un dels garants de l'enfonsament dels drets fonamentals de la societat com estem veient, també es pot convertir en la salvaguarda de l'Estat del Benestar si les forces que lluiten per la defensa dels drets socials obtenen millor representació. Necessitem aquest renaixement d'Europa. És imprescindible polititzar el debat europeu i tenir clar que una bona gestió a les institucions europees significaria una de les més grans oportunitats per fer sortir la Unió de la crisi.

Chema Martín

Responsable de Relacions Internacionals

LA REFORMA ANTILABORAL

Ni serem còmplices dels seus atacs, ni serem esclaus i esclaves

La reforma laboral imposada pel Govern del PP és el primer gran atac contra els interessos de la classe treballadora del nou govern. I, com en totes les reformes laborals de la història recent, els i les joves som les persones que en sortirem més perjudicades. Els empresaris han decidit que volen pagar menys salaris, acomiadar més barat i tenir la possibilitat de poder canviar-nos quan els convingui les nostres condicions laborals. El Govern de Rajoy, sempre al servei dels poderosos, els ha fet una reforma a mida, la reforma que els empresaris somiaven.

Es descuiden que els seus beneficis surten del nostre treball. Es descuiden que mentre la majoria de les persones treballadores patim la crisi, les grans empreses han seguit amb multimilionaris beneficis: Totes les empreses de l'Ibex 35 han tingut beneficis els darrers tres anys i per primera vegada en la història, el pes dels salaris en el PIB (en el conjunt de l'economia de l'Estat) ha estat més baix que el dels beneficis empresarials.

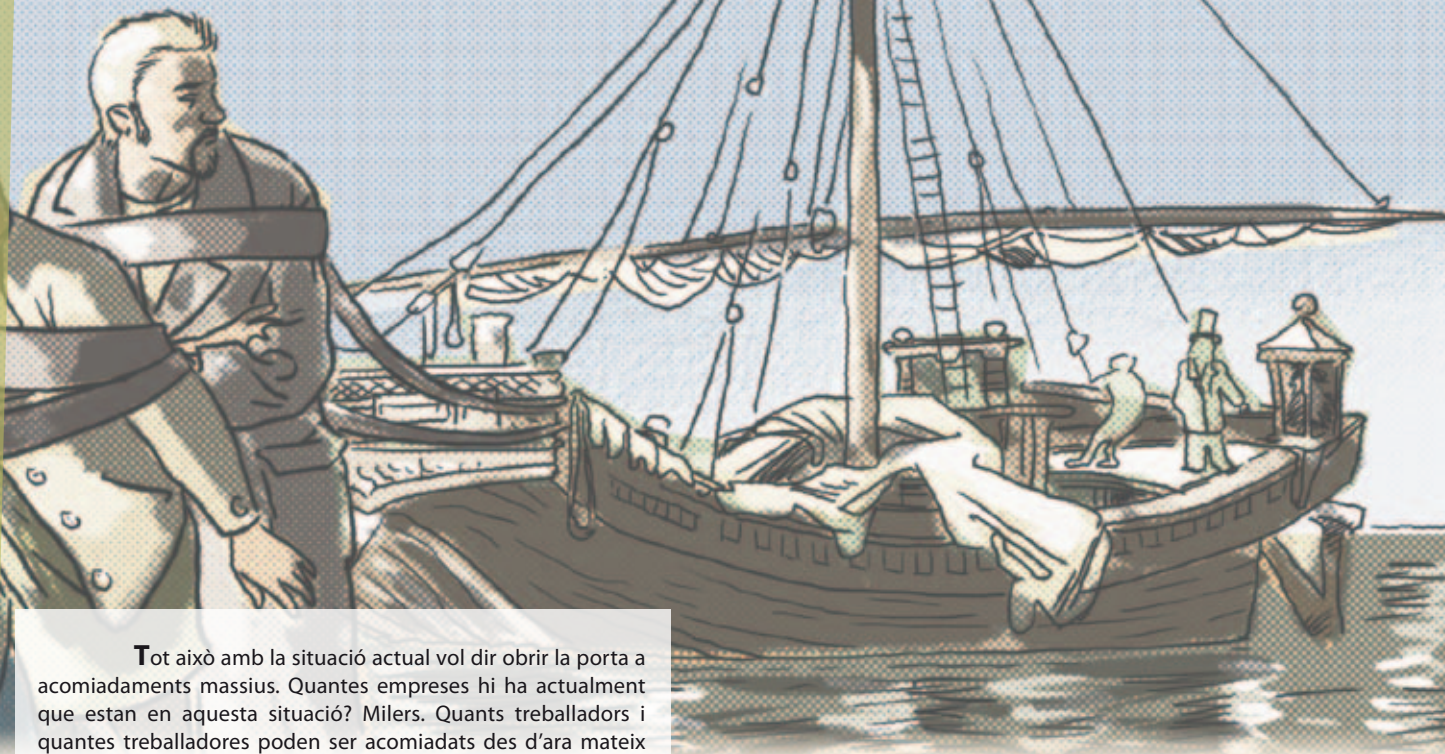
Volen aprofitar-se de la crisi. Perquè a l'Estat espanyol la crisi no ha generat oportunitats, ha generat oportunistes. Voltors, carronyaires, que s'aprofiten del principal problema del país -l'atur- i del patiment de les persones que més perjudicades estan sortint de la crisi, per imposar reformes innecessàries que només busquen que els rics siguin més rics i que la resta siguem més dèbils.

Com dèiem, la reforma afecta especialment les persones joves. Però no només mentre siguem joves, ens afecta per a la resta dels nostres dies. Fa uns anys pensàvem que era normal que els i les joves tinguéssim contractes més inestables i menys salaris, que quan creixéssim ja milloraria. La realitat ha demostrat que des de l'inici a mitjan dècada dels anys 90 de la desregulació del mercat de treball és tota una generació la que ha quedat afectada. Passen els anys i la precarietat i els salaris baixos continuen. Això en aquesta reforma és especialment evident en les indemnitzacions: si no aturem la reforma, els i les joves no tornarem a veure mai més una indemnització de 45 dies per any treballat.

És per tot això que creiem que cal explicar bé la reforma. Explicar per què és tan perjudicial, quins aspectes canviaran de les nostres feines i perquè creiem que les respostes socials han de ser massives. Aquestes són les principals novetats introduïdes per la reforma laboral:

Precaritza encara més la contractació dels i les joves. El Govern ha creat el contracte més precari de la història laboral espanyola, tot i que el govern té la barra de presentar-lo com a contracte indefinit. Aquest, que podran fer totes les empreses de menys de 50 treballadors (són el 96% de les empreses espanyoles), **té un període de prova d'un any, durant el qual la persona treballadora podrà ser acomiadada sense causa i sense indemnització. És el més semblant a l'acomiadament lliure i gratuït.** A més, bonifiquen l'empresa amb 3.000€ si contracta menors de 30 anys, amb la qual cosa una empresa pot contractar algú menor de 30 anys, emportar-se 3.000€ (de diners públics), fer-lo fora abans d'un any i no haver de pagar cap indemnització. A més aquest contracte és compatible amb cobrar un 25% de la prestació d'atur. Amb aquesta excusa, els salaris seran més baixos i, novament, amb diners públics (de la prestació d'atur), es complementarà la precarietat laboral.

El Govern parla de la reforma de l'ocupació, però és la reforma de l'acomiadament barat. S'abaixen les indemnitzacions per acomiadament improcedent de 45 a 33 dies per any treballat, tot i que, en la majoria de casos, es rebaixarà a 20 dies. S'amplien les causes i els supòsits que justifiquen els acomiadaments per causes econòmiques, organitzatives, productives o tècniques. Això vol dir que una empresa amb una **reducció de beneficis (que poden seguir sent multimilionaris) o reducció de vendes (que pot ni tan sols afectar els beneficis) durant 3 trimestres consecutius, podrà acomiadar els seus treballadors i treballadores amb una indemnització de 20 dies per any.** I només que siguin 2 trimestres podrà suspendre el contracte de treball, és a dir, enviar-nos a casa sense sou durant el temps que li convingui.

Tot això amb la situació actual vol dir obrir la porta a acomiadaments massius. Quantes empreses hi ha actualment que estan en aquesta situació? Milers. Quants treballadors i quantes treballadores poden ser acomiadats des d'ara mateix amb aquestes excuses? Millor no pensar-ho. Ja s'han iniciat desenes d'expedients que afecten centenars de treballadors i treballadores amb aquest procediment.

A més, a partir d'ara tot acomiadament es considerarà procedent, i haurà de ser el treballador o treballadora qui demostrï el contrari. És a dir, la càrrega de la prova recaurà en la part més dèbil. És una manera d'impedir que la gent recorri a la justícia quan és acomiadada.

Per primer cop, l'empresa pot modificar el sou del treballador o la treballadora, adduint raons econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció. Si la persona afectada es nega a la reducció de sou, podrà ser acomiadada amb només 20 dies d'indemnització.

S'elimina l'autorització de l'Administració pública per tirar endavant Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO). Això vol dir que es dona mans lliures totals a l'empresa per tirar-los endavant, sense que hi hagi cap tipus de control per part de l'Administració. Això suposa una pèrdua de les competències més importants de Catalunya en matèria laboral. **A més amb aquest mecanisme es van poder evitar ERO d'empreses tan importants com la Nissan a la Zona Franca.** Els ERO a empreses de menys de 50 treballadors i treballadores (la gran majoria d'empreses) no poden ser recorreguts davant del Tribunal Suprem.

Es retalla un dels avenços més importants del dret laboral: la negociació col·lectiva. El Govern del PP diu que la reforma pretén modernitzar la negociació col·lectiva però el que fa és afeblir-la en benefici del poder unilateral de l'empresari. Això és així perquè a partir d'ara es donarà prevalença als convenis d'empresa sobre els convenis de rang superior. Què vol dir? Doncs, per exemple, que prevaldrà la negociació que es faci en una empresa petita (on el treballador o treballadora sempre estarà en situació de molt desequilibri en relació l'empresa) sobre negociacions superiors on els treballadors i treballadores tenen molta més força. És allò de la unió fa la força.

Àmbit de Món Laboral JEV

5 mentides sobre la reforma laboral

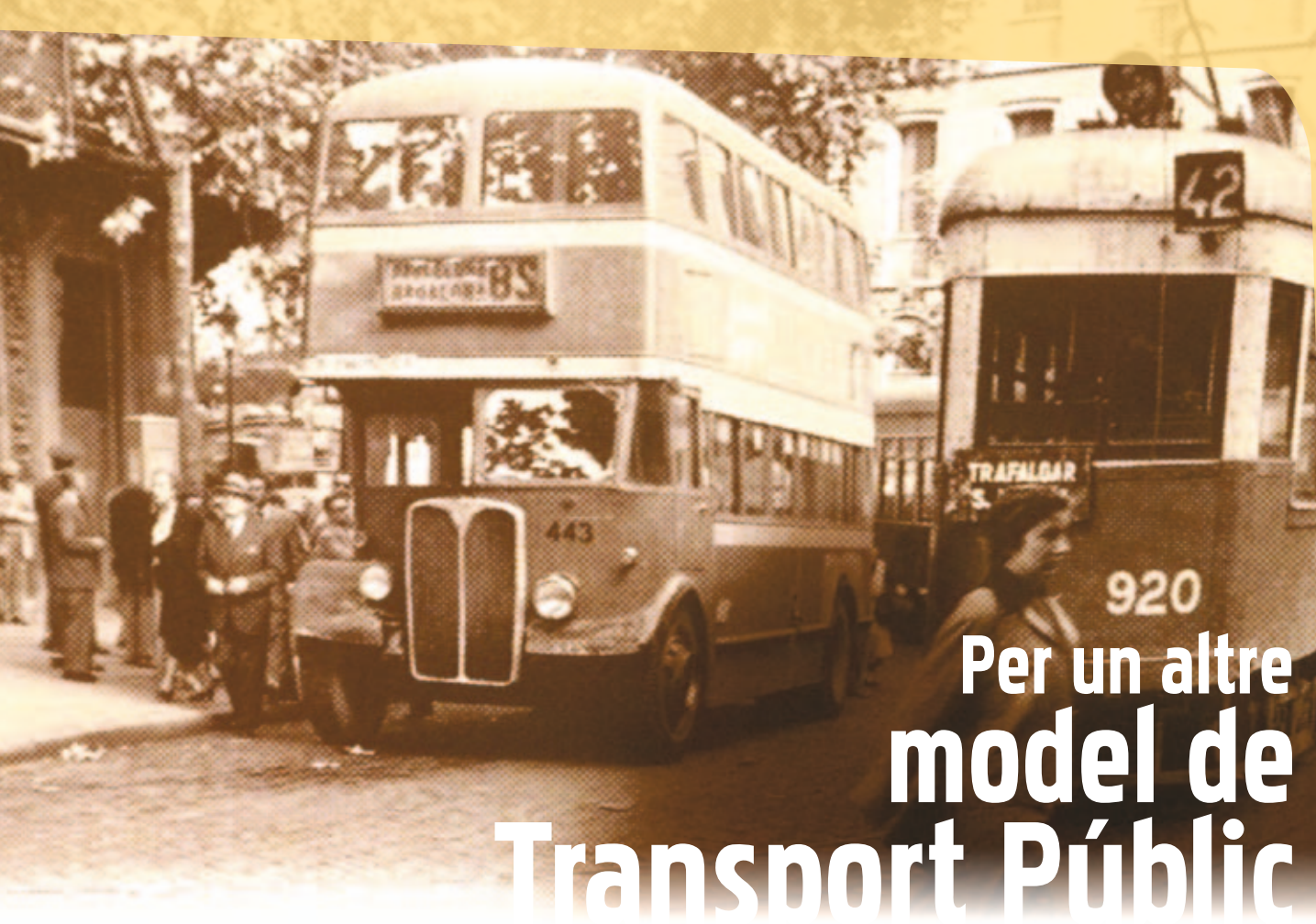
●●● **L'atur és culpa de la llei laboral? No.** Amb la mateixa llei laboral es van crear 8 milions de llocs de feina a Espanya entre 1996 i 2007. Espanya va ser líder europea en creació d'ocupació.

●●● **Però el PP no ha fet la reforma laboral per crear ocupació? No.** El PP ha fet la reforma laboral per abaixar els salaris, abaratir l'acomiadament i donar més poder als empresaris. Gairebé tota la reforma va orientada als acomiadaments i no pas a les noves contractacions. Farà més fàcils els acomiadaments i la pèrdua de llocs de feina. Així, les empreses tindran més beneficis, que seguiran estant en mans d'uns pocs.

●●● **La reforma laboral farà abaixar l'atur? No.** L'atur espanyol és culpa d'una economia basada en el totxo i de les retallades dels governs. Per abaixar l'atur a curt i llarg termini aquesta reforma no serveix. Hi ha alternatives: més inversió pública, més ciència, més redistribució, més despesa social, més tecnologia, reformar el sistema financer, més economia del coneixement, més sostenibilitat. O sigui, el contrari del que s'ha fet fins ara.

●●● **L'acomiadament a Espanya no és dels més cars d'Europa? No.** Les indemnitzacions es calculen en funció del salari. El salari espanyol és dels més baixos d'Europa i, per tant, les indemnitzacions també.

●●● **Ara que ja s'ha aprovat, no val la pena mobilitzar-se? I tant!** Tots els governs han hagut de recular després de les vagues generals i les grans mobilitzacions socials. Els grans empresaris poden canviar lleis trucant als seus amics de la Moncloa. Nosaltres només tenim el nostre vot i la nostra capacitat de mobilització. Som més. Fem-los-hi saber.

Per un altre model de Transport Públic

10

En els darrers anys hem sentit les mateixes cantarelles sobre la manca de grans infraestructures de mobilitat, la seva imperiosa necessitat, la millora miraculosa de la competitivitat que suposaven... Avui, els ciutadans i les ciutadanes de l'Estat espanyol estan al cim del rànquing per càpita d'autovies, de trens d'alta velocitat, d'aeroports i ports. Tot plegat malgrat les promeses de prosperitat que semblaven dur aquestes inversions, ha servit per trobar-nos precipitats en una de les pitjors crisis de la nostra història recent amb unes infraestructures inútils, infrautilitzades i impossibles de pagar. Davant d'aquesta situació, ens vam fer un fart d'advertir que estàvem destinant el 95% del pressupost ferroviari en el 3% d'usuaris (AVE), mentre la immensa majoria de viatgers del tren de Rodalies quedava orfa no només d'inversions sinó de manteniment, provocant les famoses avaries de l'any passat o els actuals accidents del Clot o Mataró...

I ara ens trobem davant de la sorpresa que, mentre les persones usuàries del Transport Públic convencional (Rodalies, Bus, Metro...) no havien gaudit de la festa de les grans infraestructures faraòniques, els ha tocat pagar una festa a qual no havien estat convidades. Si l'any 2011 es va consagrar com "l'any de les retallades" dels serveis públics, el 2012 comença fent camí cap a la coronació com l'any de les pujades bestials de les taxes d'aquests serveis.

I és que, a any nou, preus nous dels abonaments i bitllets del Transport Públic, batent records històrics mai no vistos en les pujades. Des de la pujada d'un 38% del preu del bitllet senzill, al 20% de la T-10, l'abonament més utilitzat del metro de Barcelona.

Enrere queden les grans declaracions de l'actual conseller de Territori i Sostenibilitat Lluís Recoder, quan el 2010 va fer una roda de premsa (acompanyat de Xavier Trias i companyia) carregant contra l'apujada de l'IPC+3% del 2010, titllant-la de salvatjada i d'altres *recadets*.

Quins arguments ens han donat? Que hi ha "dèficit" del servei i que aquestes pujades són un "ajustament". Aquests arguments, però, serien més creïbles si, d'altra banda, els gairebé 300 directius de TMB no s'enduguessin el 15% del pressupost, amb dietes de fins a 90.000€. Però, com ve sent habitual, és molt més fàcil apretar-li el cinturó (i la cartera) als ciutadans, que als directius i alts càrrecs. Més també, quan, amb aquest augment dels preus, lluny d'utilitzar-se per millorar el servei (ampliació del tramvia, del metro nocturn, d'inversions a Rodalies...) va acompanyat d'una reducció del servei (supressió dels busos de barri en caps de setmana, reducció de la freqüència dels busos interurbans de tot Catalunya, passar de 3 a 1 freqüència del Tren de la Pobla, paralització dels FGC a Sabadell i Terrassa...), amb la qual cosa molt probablement es perdran milers d'usuaris, disminuiran els ingressos, i el 2013 novament diran que s'hauran d'augmentar els preus per equilibrar els comptes.

Com sempre, el Govern de CiU no ha fet més que aplicar aquesta política d'ajust sobre els serveis públics sota el pretext indiscutible de que no hi ha alternatives. Nosaltres diem que sí que n'hi ha, i que no passen per afavorir ni les grans constructores, ni els alts càrrecs i directius, ni la política d'ajudes al vehicle privat, sinó el canvi de prioritats cap a un transport públic i sostenible a l'abast de tothom.

Àmbit de Mobilitat de JEV

Plataforma 03 BCN: Defensem l'educació pública i de qualitat de la petita infància

L'equip de govern pretén posar data de caducitat al projecte educatiu de les escoles bressol municipals. És per això que es crea una Plataforma en defensa de l'educació de la petita infància. La raó de ser de la Plataforma és defensar el model educatiu que ens cohesiona i impedir que s'aprovin les mesures organitzatives anunciades per al curs vinent: Un augment de les ràtios, acompanyat d'una reducció molt significativa del suport educatiu en la franja de migdia. També la gestió privada (amb titularitat pública) de 3 noves escoles i l'aturada de la construcció de nous equipaments.

El Col·lectiu d'educadores i educadors de les escoles bressol ha trobat el suport de diferents moviments veïnals, institucions i organitzacions, com el de JEV, per fer front a la decisió presa pel Consistori de destruir un model educatiu que ha crescut durant 40 anys. Amb l'esforç i la complicitat d'algunes d'aquestes entitats socials, varen sorgir les primeres escoles bressol. El Govern pretén espoliar aquest patrimoni, obviant el diàleg i el consens que havien anunciat.

Les escoles bressol, a banda de donar una resposta a una necessitat social, s'han dissenyat tot consolidant un projecte educatiu amb el qual es contribueix al desenvolupament harmònic dels infants. Per dur-lo a la pràctica, és imprescindible una mirada respectuosa i individualitzada als infants. Observar els diferents ritmes, les necessitats i també les inquietuds dels més petits. Dedicuem temps d'observació i seguiment per anar ajustant la nostra intervenció educativa a cada moment evolutiu.

Augmentar les ràtios i reduir el suport educatiu suposa no poder atendre els infants com necessiten, no poder-los tractar com es mereixen. Així, no es podria respectar la diversitat.

L'escola bressol esdevé un context adequat per a la detecció de dificultats en el desenvolupament. Com a model d'escola inclusiva, els infants amb necessitats educatives especials formen part de la nostra comunitat amb absoluta naturalitat. Hi ha una xarxa de professionals que col·laboren i assessoren per facilitar un entorn adequat als seus ritmes i necessitats més concretes. El treball en xarxa i l'atenció a aquests infants també demanen una dedicació específica.

Tot això no té sentit sense un treball en equip. Sense un espai per a la reflexió conjunta. Necessitem disposar dels recursos humans necessaris per a garantir la coordinació de tot l'equip de professionals. Més de 200 joves perdran el seu lloc de treball si les mesures proposades tiren endavant. No ens podem permetre estar sota mínims, volem educar. Ens agradaria que el Govern tingués més i millor compromís amb l'educació dels més petits. Aquest compromís és necessari per tirar endavant la nostra societat. La Llei Catalana d'Educació el proclama com el primer Cicle de tot el Sistema Educatiu.

La gran majoria d'empreses privades són negoci amb ànim de lucre. Per això, l'externalització suposaria prioritzar la rendibilitat econòmica per davant de criteris educatius. L'educació de gestió pública és un dret. Garanteix la igualtat d'oportunitats i és una bona inversió de futur!

El Barnasants Cançó d'Autor

(www.barnasants.com) va néixer al 1996 amb l'objectiu de donar veu als artistes per qui la paraula era tant o més important que la música. Es tractava d'una aposta arriscada en una Barcelona on la cançó d'autor intentava fer-se un lloc diferent -que no oposat- a la cançó protesta, en un moment on l'economia del totxo s'imposava a les butxaques, i a les orelles. Des de sempre ha estat un festival compromès amb les reivindicacions socials, amb la cultura del poble i per al poble, amb l'estat del benestar i amb l'eina de combat més important: la Paraula. Actualment celebra la seva 17ena edició amb una programació de gairebé 100 concerts durant aproximadament 3 mesos, per diferents sales de l'àrea Metropolitana de Barcelona (L'Hospitalet, Santa Coloma, Viladecans, Cornellà, Sant Cugat, entre d'altres).

La seva cartelleria està considerada una de les millors cartelleries de festivals de música per crítics musicals (l'Enderrock fins i tot va escriure'n). Sempre ha estat una cartelleria amb un missatge compromès i vigent. Totes i tots recordem en Karl Marx acompanyat de la tornada "no estaba muerto estaba de parranda" o encara avui, la foto on la guitarra és una arma per combatre el feixisme. Aquest any el cartell el protagonitza Antonio Gramsci amb "Les idees no viuen sense organització", picant l'ull al moviment dels Indignats de Plaça de Catalunya. Els autors del cartell d'aquest any són dos joves il·lustradors compromesos: Retina & Retinette.

Ja han passat pels escenaris del Festival artistes com Sanjosex, Dani Flaco, Mazoni, Anna Roig i L'ombre de ton chien, El Niño de la Hipoteca, Edith Crash, Marc Parrot, Joan Colomo, La Banda Municipal del Polo Norte. Per endavant, encara hi ha molts concerts, com per exemple la jove xilena compromesa Pascuala Ilabaca, els grans clàssics Javier Krahe o Quico Pi de la Serra, els eclèctics Pulpopop i molts més artistes com Obrint Pas, Els Amics de les Arts, Roger Mas, Abús, VerdCel, i un concert especial de Pau Alabajos i Cesc Freixas*

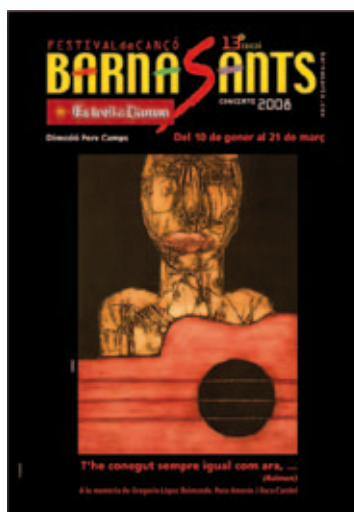
Alba Benedicto
Directora de Jovent.

Com no podia ser d'altra manera, pots aconseguir promocions si ets del Club 3C, també a Atrápalo, 2x1 i fins i tot entrades al 60%!!

Si ets adherit o adherida de Joves d'Esquerra Verda no t'oblidis el carnet a casa!! Sereu obsequiats amb una bossa i una xapa del Festival.

Barnasants convida als lectors de Jovent a assistir al concert especial de Pau Alabajos i Cesc Freixas!

Només has d'enviar-nos un correu a jev@joves.cat i dir-nos quina és la frase de Gramsci que encapçala el cartell d'enguany!

En aquesta secció hi trobaràs barbaritats i curiositats del món de la política. Ens en pots enviar els teus suggeriments i les publicarem al següent número: jovent@joves.cat

miscel·lània

Boques!

"le abandono que deje la sala"

expulsa així a la Diputada de Compromís Mònica Oltra per lluir la samarreta "No nos falta dinero, nos sobran chorizos"

Juan Cotino, President de les Corts Valencianes, 15/2/2012

"¿Son decentes los que apoyan a Garzón?"

Pregunta de "El Gato al agua" Intereconomía.

13/1/2012 [intereconomia](#)

"Intentem portar una vida normal i vostès no ens ho deixen fer!"

Cristina Federica Victoria Antonia de la Santísima Trinidad de Borbón y Grecia

Elperiodico.com, 25/2/2012

"Les dones no poden oficiar missa de la mateixa manera que jo no puc portar fills al món"

Jaume Pujol, Arquebisbe tarragona 23/1/2012, els Matins TV3

"La reforma laboral és justa, bona i necessària"

Mariano Rajoy, President de l'Estat.

19/2/2012, diari Ara.

#primaveravalenciana

Destaquem:

La patronal proposa deixar sense prestació a aquells que rebutgin una oferta de feina "como si es en Laponia"

#reformaPPatronal

José Luis Feito, President de la Comissió d'Economia i Política Financera de la CEOE.

Público, 20/2/2012

#algúhadit:

"No es prudente revelarle al enemigo cuáles son mis fuerzas"

#jotambesoclenemic

#primaveravalenciana Antonio Moreno, jefe superior de la Policía valenciana. [eldebat.cat](#), 21/2/2012

JOAN HERRERA

SECRETARI GENERAL D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS

“Si en aquests 25 anys hem fet una aposta d'identitat, ara ens toca pensar la nova cultura política”

●●● Com valors els 25 anys de vida d'Iniciativa?

Crec que en aquests 25 anys Iniciativa ha passat a ser un projecte amb full de ruta, timó i vela. Hem sabut passar de ser una esquerra simplement postcomunista a un espai d'esquerra verda. De fet, si Iniciativa no hagués fet l'aposta de ser l'esquerra verda de fa uns anys, avui no estaríem en aquest horitzó, de partit que sap on és i on va.

A més, crec que la història de l'esquerra d'aquest país no s'entendria sense nosaltres. L'alternativa d'esquerres a Catalunya no hauria estat possible sense la nostra aposta estratègica. Però tampoc no haurien estat el mateix, sense el nostre paper, les fortes manifestacions que hi va haver a Catalunya en contra de la guerra del Golf –les del 2004, però també les de protesta contra la 1a guerra del Golf a principis del 90-, o les mobilitzacions pel 0'7%, o la interpretació política de les vagues generals... O el propi municipalisme, on hem estat una peça clau en la innovació i a marcar nous camins.

●●● Però per molt que ara hi hagi un full de ruta, segur que hi ha deures pendents...

Si fa uns anys vam fer una aposta d'identitat, per redefinir el projecte des d'un punt de vista ideològic, avui hem de fer una aposta de nova cultura política. Nova cultura política a l'hora de relacionar-nos amb la societat i amb el conflicte i de trobar claus per interpretar-lo. Aquest és el repte de la Iniciativa dels propers anys: una nova cultura organitzativa que ens permeti fer política amb una societat que necessita recuperar el sentit de la política.

Iniciativa vam encertar-la amb una identitat política del segle XXI, molt abans que molts altres. Ara ens toca pensar la nova cultura política, perquè ara del que es tracta és com aconseguim recuperar la política, el sentit de la política, i

ahora reinventar-la (reinventar la manera d'organitzar-nos, de relacionar-nos amb la societat i fins i tot de transformar, perquè el poder de la transformació continua passant per la conquesta de l'espai institucional, però també passa per noves estratègies d'economia social o de consum, o de tantes altres coses que també transformen la realitat).

I, ahora, també hem de reinventar la manera d'organitzar-nos, per aconseguir que una adherida o un adherit se senti útil i participi i per créixer.

“ Cal una nova cultura d'organització que ens permeti fer política amb una societat que necessita recuperar el sentit de la política. ”

Però, potser, un dels elements que ha facilitat que ICV sigui eina de transformació i de connexió amb certs sectors de la societat civil, i que pugui ser més agosarada en les propostes, és el fet de ser una força minoritària...

Però en el debat teòric, en el debat de les idees, hi ha moltes coses que nosaltres fa temps que plantejem que estan guanyant, que ja no són minoritàries: des d'oposar-nos al disbarat de les polítiques d'austeritat, a reclamar un nou model d'infraestructures. Per això, el repte que tenim ara és aconseguir ser igual d'agosarats, o més, però ampliant la nostra base social.

**JOAN
HERRERA**

25
anys
ICV

●●● **Això es fa obrint-se. Però fins a quin punt?**

Doncs tenint els ulls encara més oberts i sent més, i per tant representant més. Hem de passar de ser percebuts com el partit que lidera l'oposició a un projecte amb una alternativa per sortir de la crisi. Un dels problemes que tenim ara mateix és la desorientació dels qui ens van acompanyar en processos de canvi anteriors: el PSC i ERC. I això ens suma una altra responsabilitat: hem d'eixamplar les nostres fronteres.

“ **L'Assemblea ha de ser un procés de baix a dalt, una reflexió de la base d'Iniciativa i de la gent que està al nostre entorn.** ”

●●● **De fet, el 25è aniversari coincideix amb any d'Assemblea Nacional d'Iniciativa. Com serà aquesta Assemblea?**

Ha de ser una Assemblea de baix a dalt, en la qual aconseguim ampliar el nostre àmbit, en la qual aconseguim ser creïbles com a alternativa i en la qual aconseguim millores en l'organització, amb innovació.

Crec que hi haurà dos grans debats: el de la necessitat de recuperar la política, recuperar l'esquerra i reinventar la política; i el d'aconseguir confrontar el nacionalisme conservador de CiU, que té un discurs hegemònic al país, amb un catalanisme popular que vol dir la construcció nacional del país a partir de la cohesió social i la vertebració ambiental.

Tot això ha de ser amb un procés de baix a dalt, que tingui connexions amb el que passa a Europa i al món i que ha de ser la reflexió de base d'Iniciativa; però no només, sinó

també la de gent que està en el nostre entorn i que es pot sentir identificada amb el que estem fent.

●●● **Hi haurà canvis importants? Serà un any d'inflexió per a ICV, com ho va ser el moment de l'aposta per l'ecosocialisme?**

A ICV ara no ens toca canviar el rumb, perquè estem ben orientats. Tenim cohesió interna i bon clima i, en un moment de desorientació de l'esquerra, nosaltres sabem on anem i què volem i això és important mantenir-ho. Però sí que crec que és un moment en què cal materialitzar canvis i noves formes de fer política que estem pensant des de fa temps. Cal pensar la política en el segle XXI.

●●● **Quin paper ha jugat Joves d'Esquerra Verda a ICV?**

Joves d'Esquerra Verda ha jugat un paper cabdal al partit durant els seus 20 anys d'existència. Tant per les aportacions polítiques com per ser una molt bona cantera per a ICV, ja que avui comptem amb molts dirigents que en el seu dia varen militar a Joves d'Esquerra Verda: Raül Romeva, Laia Ortiz, jo mateix.

És l'espai juvenil del moviment polític i social de l'esquerra verda a Catalunya, està en constant evolució, tant en les seves propostes com en la seva articulació política i social, i aquestes sempre han tingut un pes important a ICV. Són la punta de llança de l'esquerra verda nacional: van ser els i les joves qui van apostar per l'ecosocialisme, qui també varen plantar-se davant de la Constitució europea.

Avui més que mai, ICV ha de comptar amb Joves d'Esquerra Verda. El jovent sempre ha estat el motor dels grans canvis en la història, en necessitem la força i les idees per seguir transformant la política.

R
E
B
A
I
X
E
S

ara amb CiU tens - per + amb il·lusió \Rightarrow

T10
Girona

+7,8%

T10
Tarragona

+22%

T10
Lleida

+8,5%

T10
Barcelona

+12%

Bitllet
senzill Bcn

+38%

núm. **IOI**
03-2012

butlleta de subscripció

Envia aquesta butlleta a Joves d'Esquerra Verda:
Carrer Armengol 2-8, 08003 Barcelona

desitjo rebre gratuïtament el Jovent vull apuntar-me a Joves d'Esquerra Verda vull rebre més informació de Joves d'Esquerra Verda

nom i cognoms data de naixement estudies?

adreça què? on?

municipi CP treballes? en què?

telèfon c/e què et sembla aquesta revista?

Contacta amb nosaltres: joves.cat C/e: jovent@joves.cat

(si vols pots ESCRIURE ÀMPLIAMENT EN UN ALTRE FULL)

